

KONSTNÄRER

Medverkande i *Fakta talar inte för sig själv* - *Migration och Europas gränspolitik*

Klitsa Antoniou (Cypern)

But the Sea Kept Turning Blank Pages Looking for History (*Men havet vände tomma sidor sökandes efter historien*)

Skulptural installation

Klitsa skapar miljöer laddade med politik och hågkomstens smärta och ambivalens. I detta verk iscensätter hon deportationer och erfarenheter av förflyttningar, minne och glömska. Hon undersöker hur minnet av förflyttning och exil glider mellan verklighet och återskapande och hur frågor om förlust, separation och passion aktiveras när gränser upprättas och motstås. Verkets titel *But the Sea Kept Turning Blank Pages Looking for History* parafraserar en dikt av Derek Walcott *The Sea is History* (1979).

Klitsa Antoniou bor på Cypern. Hon studerade vid Wimbledon School of Art och St Martins School of Art and Design, London, Pratt Institute och New York University. Hon har en PhD examen i historia och konstteori vid Cyperns universitet. Hon har ställt ut internationellt under många år och vunnit ett antal utmärkelser.

Kimbal Quist Bumstead (UK)

The Horizon is Far Away (*Horisonten är långt borta*)

Video

I denna video får vi bekanta oss med människor som lever kvar i ett, av FN, övergivet flyktingläger. Det är en film, ett porträtt, men inte en enkel dokumentär, utan ett verk som ruckar på invanda rollfördelningar i berättandet, vilket speglar representationens och manipulationens problem.

Kimbal är en bildkonstnär som skapar platsspecifika verk, vilka ofta utforskar en ambivalent mittemellan-status, berättelser om människor som rör sig mellan en plats och en annan på grund av framtvängad eller frivillig migration. Genom "docu-narratives" - video, fotografi och performance - reflekterar han kring hur människor konstruerar idéer om "hem" i fantasi, minne och drömmar. Kimbal bor och arbetar i Amsterdam och London, men hans konstnärliga praktik innefattar ofta resor runt om i världen.

Dror Feiler (Sverige/Israel)

Random (*Slumpen*)

Video

Sax, sten och påse är en lek som spelas över hela världen. Den bygger på slumpen: att alla kan vinna. Därför kan "slumpen" uppfattas som en "rättvis" fördelare av lycka och olycka, då den kan gynna, respektive drabba vem som helst. Men slumpen kan också användas missvisande, som en förklaring till sakernas tillstånd, som den fattiges tröst och framtida hopp om framgång och vinst, liksom den rikes ursäkt för sin framgång och "tur" här i livet.

Dror Feiler är en internationellt uppmärksammas svensk konstnär, tonsättare och musiker som är född och uppvuxen i Israel. I konstsammanhang arbetar han med video och ljudinstallationer och i musiksammanhang med konserter, performance och video. Han samarbetar ofta med sin partner Gunilla Sköld Feiler och tillsammans driver de sedan flera år galleriet TEGEN2.

Núria Güell (Spanien)

Support Swedish Culture (*Stöd svensk kultur*)

Stateless by Choice (*Statslös av fri vilja*)

Video

Núria Güell har utvecklat konceptet *förskjuten rättslig/moralisk ansats* för att beskriva sin metod. Hon utgår från en juridisk eller moralisk princip men vänder på den, och därmed också på maktförhållandena inblandade i den process hon fokuserar på. I utställningen visar vi två av hennes videor som arbetar i denna tradition. *Support Swedish Culture* är en kommentar kring ett inställt konstprojekt i vilket Núria hade anställt en grupp romska migranter för att de skulle skramla pengar till svensk kultur. I *Stateless by Choice* undersöker hon möjligheten att avsäga sig sitt medborgarskap, som ett sätt att staka ut och diskutera premisserna för hur detta medlemskap skiljer ut de som har och inte har.

Núria studerade vid universitetet i Barcelona och på Art Conduct i Havanna. Hennes verk har visats i Havanna, Ljubljana, Liverpool, Barcelona, Haag, London, Paris, New York, Chicago och Stockholm.

Runo Lagomarsino (Sverige)

Sea Grammar (*Havets grammatik*)

Loopad diabildsprojektion

Ett ljud ackompanjerar förändringen av ett hav mot att bli en ansamling hål, ett tomrum. Den första bilden i *Sea Grammar* visar ett vänligt hav som perforeras med allt fler hål tills bilden försvinner. Kvar är endast ljus. Runo Lagomarsino tycks vilja gestalta Medelhavets förändrade betydelse, från den plats vi visade bilder från sommarresor, till en perforerad trasig bild, en plats av tomrum, saknad, en outhärdligt närvarande frånvaro, ett hav av ljus. Lagomarsino arbetar med att skapa friktioner mellan språk, representationer och dominerande berättelser genom att undersöka brott och alternativa utgångspunkter utifrån vilka man kan berätta andra berättelser, läsa om det förgångna och namnge framtiden.

Runo Lagomarsino verkar i Malmö och São Paulo. Han deltog i Whitney Museum of American Art Independent Study Program 2007-2008 och erhöll sin Master of Fine Arts på Malmö konsthögskola 2003. Han har deltagit i ett flertal internationella solo- och gruppställningar, till exempel *Carla Zaccagnini & Runo Lagomarsino*, Malmö Konsthall (2015); *Against My Ruins*, Nils Stærk, Köpenhamn (2014); *We have everything, but that's all we have*, Mendes Wood DM, São Paulo (2013), The 56th Venice Biennale (2015); *Really useful knowledge*, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid (2014); *Under the Same Sun*, Guggenheim, New York (2014); *The 30th São Paulo Biennial*, (2013).

Oscar Lara (Sverige/Peru)

100 Years (*100 år*)

Videoinstallation

Hur länge kan man vänta i ovisshet, utan att kunna planera livet? *100 Years* bygger på en undersökning Lara företog i Köpenhamn, där han lät en grupp flyktingar berätta hur länge de suttit i förvar i väntan på besked om asyl. Verket har visats som video och som videoinstallation och då projicerats på en modell av den 15 kvadratmeter stora cell flyktingarna tvingades leva i.

Oscar är född i Lima, Peru. Han studerade konst och har en Master of Creative Arts från University of Wollongong, Australien. Han bor och arbetar i Lima och Stockholm. Han har arbetat med skulpturala installationer, hantverksbaserade installationer, videodokumentärer och sociala utvecklingsprojekt. Han har samarbetat med Röda Sten Konsthall, Världskulturmuseet i Göteborg, Can Serrat Art Center i Spanien, Casamarles AIR på Centro Rural de Arte de Argentina, Fabrikken

for Kunst og Design i Danmark och TETEM kunstruimte i Holland.

Kristina Müntzig (Sverige)

The Promise (*Löftet*)

Collage

Kristina Müntzig arbetar ofta med den politiska bildhistorien. Hon gräver i den, leker och möblerar om metaforer och skapar på så sätt nya politiska bilder. *The Promise* är ett collage av affischer som alla frammanar ett ”vi” som skall värnas. Müntzigs arrangemang ställer dem bredvid varandra och låter de gemenskaper som utlovas, begärs och utmålas som hotade, dra en linje genom historien. Det tycks alltid finnas ett hot, några är alltid “ett problem”, även om objektet för kärleken såväl som hatet förändras.

Kristina arbetar med olika tekniker, men ofta i gränlandet mellan bild och skulptur, med collage som växer ut ur sina ramar. Hon har levt och arbetat i Buenos Aires, Istanbul, London, Köpenhamn, Berlin och Tallinn, vilket reflekteras i hennes konst som ofta tar upp frågor om tillhörighet, gränser och disorientering. Hon har en Master of Fine Arts från Goldsmiths College i London och från Valand Art Academy. Hon har bland annat ställt ut på Kiasma i Helsingfors, Norrtälje Konsthall, Kalmar Konstmuseum, Varbergs Konsthall och Svenska Institutet i Paris.

Daniela Ortiz och Xose Quiroga (Peru / Spanien)

NN 15 518; We have Seen a Video in Youtube and it was Full of Xenophobia (*Vi har sett en video på Youtube och den var full av främlingsfientlighet*)

Video, bok, installation

Daniela Ortiz och Xose Quirogas verk är ofta baserade i migrationens speglingar, med bilder som undertrycks och glöms bort, eller som blivit stapelvara, i mediaflödet. Deras gestaltningar engagerar, men tvingar oss också att se vår egna position som vittnen, åskådare och även förövre. I *NN 15518* låter de oss ta del av den brutala statistiken över drunknade migranter som baseras på mediauppgifter insamlade av aktivistgruppen *United Against Racism*. Detta är långt ifrån alla dödsfall. Till denna systematiska, och nu välkända, död adderar de information om organisationer, länder och företag som deltar i och upprätthåller systemet.

I verket *We have seen a video...* av Ortiz, får vi se hur migrationens och gränspolitikens praktik blir viralt stoff på sociala medier, ackompanjerat av rasistiska kommentarer från ungdomar på skolutflykt. Daniela har lyft detta ur vårt fiktiva verklighetflöde och tillsammans med med skolungdomar från Barcelona analyserat filmklippet utifrån ett postkolonialt perspektiv, med en kritisk blick på migrationssystemen, rasismen och eurocentrismen. Resultatet har blivit en video och en bok som visas i utställningen.

Daniela och Xose har deltagit i flera gruppställningar i Spanien, Peru och USA, och har haft ett antal separatutställningar på gallerier och konsthallar i Europa och Sydamerika.

Gunilla Sköld Feiler (Sverige)

Colony (*Koloni*)

Installation

Colony är ett processinriktat verk som framförallt bygger på filtar och handdukar som Gunilla Sköld Feiler samlat in från olika delar av världen, och sedan klippt, rullat och placerat på olika sätt i förhållande till utställningsplatserna där det har visats, i Tel Aviv, Stockholm, Trondheim och Linköping. Installationen bildar grupper/kolonier av små rullar, en konkret abstraktion, öppen metafor för migration som en organisk omvandlingsprocess, där det taktila hudnära materialet bygger upp olika associativa begrepp som flykt, skydd, annektering, rörelse, uteslutning av grupper,

länder och flöden av gemenskaper. Sett så kan *Colony* sägas slå an flera av de teman som andra verk i utställningen berör mer explicit.

Gunilla Sköld Feiler är en internationellt uppmärksammas svensk konstnär som arbetar med måleri, objekt/installation. Hon samarbetar också med sin partner i video- och ljudinstallationer. Tillsammans driver de sedan flera år galleriet TEGEN2.